

En Joaquim Cabot

Hi ha <sup>homen</sup> ~~persones~~ que porten grà-  
cia sobre to persona, que irradien  
certa llum de simpatia, que el  
seu tracte es (deu-se), fàcil, amable;  
que no són castells <sup>mirallats</sup> ~~mirallats~~  
guardats  
pel mur alt, ni cases amagades  
de patentats, sinó que són  
jardins oberts al aire lliure  
oberts a l'aire, sinó casa de  
camp a collidors, sense res  
de presa al portal, ni vall  
darrera <sup>la</sup> porta. ~~a cancell.~~ Són  
persones que no són filòsofs però  
que ensenyen i convensen; que  
no donen sentències, però que  
la cosa comença quança el cor  
i'enténim, que no manen ni



l  
j'imporeu però que an es  
desueix i es cheixa sense con-  
na. reu; un home aristocrata  
d'esperit i democrata de cor,  
un home de reu, però d'un  
pensament personal, veient que arde  
un "pau llei sense" "sella  
veritat encarnada, trista i cesa  
com una mala cosa. Un home  
atreu, que no s'espanten per ser  
i tenen <sup>acomplexen</sup> anhels grandiosos i es  
absten, però sense petulancia  
ni arull. Un home que  
escanen en l'ambient de la  
noblesa social i s'arrangaren  
cardinalment la humilitat dels  
pobres i miserables. Un home  
senzill amb el més elevat i sentit  
de la paraula <sup>absolut</sup>



J'c'uat homes que van tan exalts  
 en pobles, viles i ciutats, que  
 quan i'en troba un i'en troba  
 se'n oblidem mai més, i en well  
 anem a la nostra petita excusa que  
 es presentem, d'c'uat homes vi-  
 vants, a l'Orfeo Català havent  
 + tingut la sort d'apriar nos-  
 en un exemplar extraordina-  
 ri, que sembla ser-ne el  
 tipus i model perfecte... aquest és  
 En que em va donar

L'Orfeo Català per fer una  
 volada un poc alta i de durada  
 necessària enfortiment d'ales, la  
 prua del bell enlairament, la  
 voluntat abel·lida pel blau del  
 l'ideal, per a no desmaiar,  
 petarava moltes voluntats en una,  
 un aplec de pures intencions.



uns cors units d'infants, tot il·lu-  
minat per <sup>una</sup> llum i llum, que es  
homen pràctics en diren Quimers  
i es il·lums humils realitat con-  
veladora. I tot això ho tincue' com un do  
de Déu

Pero' heuraquí que per a  
volar "en", en aquest món elemen-  
tal, es necessita de tan tant focar  
se' per a terra: per a no liquidar  
les forces per a renovar. Es necessiten  
els idealistes, els homes de l'aire,  
el contrapès de la practica  
jornana, el ~~for~~ escintacador tot com  
amb la terra ferma; necessitem  
al nostre costat <sup>un altre</sup> els homes que  
són pràctics, un home no massa  
enlluernat per poder distingir  
camins i vicarany per a seguir  
obstacles i alins per a salvar, ho-  
mes pràctics però al mateix  
Temps també idealistes, també  
amb ~~la~~ els il·luminats per  
l'ideal. Homes serens i conatros que



l'an reny i Juia, i que substat  
 i an a l'utinant de tots els  
 elements materials i espirituals,  
 que formen un l'equilibre per a  
 tota empresa nocera i per a l'e-  
 xit de tota empresa humana.

1) L'Orfeu Català ~~després~~ d'un  
 President tot optimisme i tot genero-  
 sitat, en aquella alçada de la seva  
 vida, tingué un

1) L'Orfeu Català, si en l'al-  
 çada de la seva vida <sup>un home d'aquest</sup> troba  
 President, un Joan Millet tot  
 optimisme i generositat com  
 convenia al seu esperent  
 comercialment, després en la  
 seva adolescència i en l'entrada  
 porta a la vida Oen li va bet  
 mercè, d'aquest Joaquim Calat  
 qui l'hi ha costat el gran cost  
 d'opèr i magnific per a la seva



6

Vida i per l'art de Cufaluny,  
qui li ha donat al<sup>ment</sup> al<sup>valer</sup> i ha  
acumulat els mitjans per a  
les seues grans empreses de les  
conceixer el nostre art d'ora  
a la gent de llunys terres.  
I així ha estat perquè en la  
guerra Cabot és un d'orient  
i idealista - mística és un dels  
que tenen el sentiment de  
l'art i al mateix temps toquen  
de pens a terra, homes de  
unibilitat i de sens; homes  
sense cresta, cordials; homes  
d'empremta sense violència,  
reservant distinció i senyal  
de tracte, que s'han respectat  
i estimar a la rec<sup>reca</sup> rec<sup>reca</sup>.  
Aquest el secret de la pres-



7  
deuicia llarga de ventricul. any  
a l'Orfeo. Aquest el secret  
de l'amor, agraïment i respecte  
que li femim tot el que tenim  
manem porat en la nostra entitat  
el major valor de la nostra  
vida: aquest és el secret que  
ens l'ha fet el nostre Pericle  
perenne.

El ver aplegant de tots elements  
que formen l'Orfeo Català és l'amor.  
No veiem que vivim l'art; és l'a-  
mor mort pel sentiment de  
pàtria. La major part dels  
nosrs nois no són músics,  
ni la major part feren,  
paten, <sup>el que s'entén</sup> una profunda afició  
a la música. Tan de l'Orfeo  
perquè en ell hi sentem quelcom  
de propi, perquè l'entrem,



perquè respon a un sentiment  
 íntim, com de família, perquè  
 hi sentim amar, remissament.  
 Aquest sentiment de cora nostra  
 en l'Orfeu es troba en tota l'obra  
 del orfeon de Catalunya, per  
 què aquesta obra és el nostre  
 sentiment païral fet música,  
 perquè hem sabut trobar la cançó,  
 el ritme melodiós de l'ànima  
 de la nostra terra, però si l'havem  
 sabut trobar ha estat per l'a-  
 mor. L'amor que és la base  
 de la vida és també el promo-  
 tor tota obra col·lectiva excel·la  
 i bella. L'amor porta humilitat  
 però apènche, respecta abue  
 gació, senecoritat i "critics", i es



9  
l'art, rubretat, ja vibran l'esperit i li ha endevinat el miratge de la bellesa increada.

L'Orfeó Català va néixer per l'amor. Erem un poble de músics molt joves estimant a Catalunya i a la moral del nostre art i volem aplegar ~~sic~~ cinc o sis joves més que no ensien ni de l'assa, ni tenien ven, però que també estimaven a Catalunya i a la revolució de la Renaixença catalana i que tenien abrivada l'afició al cant. tots joves, per tant tots amorosos, inflamat per la nostra dèria. I serem juvenut o un de la colla, és clar; a l'En Fernal



Frull el de més veg, de  
 més fructe social i dis-  
 tinsit. En Ferran Frull fou  
 el ~~primer~~ padri del petit  
 infant nou nat; el president  
 sortit de la matixa primera  
 Harma que encensà les  
 nostres cantades. Aleshores veíem  
 que la creixença i aquesta  
 necessitava, i trobà un gran cor  
~~per~~ que li donés suport, un  
 cor optimista i generós. (Mun germà)  
 En Joan Mullet fou el nostre  
 de la nostra adolescència. Joan  
 Jac era un ric però sentia el  
 que nosaltres, els nens de la colla  
 sentíem i buscàvem com a bo-  
 ralitat de la nostra obra. I ell  
 que al mateix temps era home



de veraci i plenas es noster  
 proctor i responsa economicament  
 des noster pimes atteriment.  
 I quon l'Orfeo iu bon en la  
 furca de la convenencia trobo ser  
 president En lo quin Cabat,  
 Emi com tabernacle auro  
 ha cubert noster empereu, arti-  
 crues, lo ha fet realizable,  
 per ha donat estatse i en  
 un fet de jove amoros i volun-  
 tit. Un temps que li colia repa-  
 rar de la nostra presidencia, ell  
 los porta un substitut inmillorable,  
 un altre cos nobilissim, els  
 potissaca de la nostra Renaissance,  
 En Francesc Mather, que is un  
 dic que no hi ha home mes



ho en tot Catalunya <sup>que nos l'estimem</sup> <sup>ni poeta</sup>  
 més honorable / la una persona tan  
 llaç de la nostra civilitat i l'en-  
 timenç encara avui com abans)  
 ni més aïmador de l'esperit  
 del nostre cant terral. 7  
 tot l'altre temps de la nostra  
 vida social, en mig dels  
 nostres camps, camps de la terra  
 camps dels genis universals,  
 en les excursion, per les  
 nostres viles i ciutats, per  
 les grans ~~ciutats~~ <sup>municipalitats</sup> llargues  
 mirades de la civilització  
 moderna fins a la ciutat  
 tipus i matse de la Germania  
 celestial, en tot i per tota aerea  
 la figura cordial i paternal,  
 avor i liberal del nostre



13

Incident en la composició  
munt i pt de parallamps  
del contratemps i obstacle  
que mai paten.

El nostre president és  
doncs un do de Déu que  
havem d'aguir a la seva Pro-  
vidència <sup>altíssima</sup>. És una de les moltes  
benediccions del ~~El~~ que  
ha rebut l'Ofici Català verita-  
blement que cap altra merit  
<sup>no mereixen.</sup>  
Que el nostre sigo estat creat  
i conservat per el pur senti-  
ment de l'Amor, i madració  
i força divina, creadora  
i conservadora de tota la  
cosa.

Unis Teller